

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Gudhjem. Østerlars. Hasle

Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 179

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø.

Fredag den 2. Januar

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1931

Fra gamle Protokoller.

—0—

— Vi er kommet til det Herrens Aar 1699. Den gæve Præstemand fra Rutsker, Poul Ancher, ligger nu i sin Grav — og det samme gør Hans kgl. Majestæt Kong Christian den V., hvilket Hammershus Birketings Protokol vidner om, idet et kgl. Retskrift oplæses og paaskrives, som forordner den ved denne Lejlighed foreskrevne Sørgedragt, og hvem der dertil tillades at bære „skammererede og baldyrede Klæder“.

Den fra Mordsagen kendte Prokurator Berrild Clausen, der nu sidder paa Morderen Hans Hansens Gaard i Sandvig, skejer mere og mere ud, saaledes at det virkelig synes at passe, hvad Hans Hansen beskyldte ham for: Egenmægtig og hensynsløs Benyttelse af sin Lovkyndighed til med alle Midler at komme sine Modstandere til Livs til egen Fordel.

Men ogsaa hans Modstandere er vaagne.

I dette Aar kom han i en alvorlig Klemme. Han havde nemlig dristet sig til at sætte sig op mod selve Hans kgl. Majestæt, og den nye Enevælde skulde man nok helst være lidt forsigtig med.

Det var den nye Kopskat, som han havde raadet Folk til ikke at betale, idet han henviste til de berømmelige Privilegier fra 1658 med dens Forlindring af Skatter af sær kongelig Naade.

Det strenge Hammershus Birketings domte ham for „Crimen Majestætis“ (Majestætsforbrydelse) til at lide i Jern paa Bremerholm i sit Livs Tid og til sin Boeslods Fortabelse til kgl. Majestæt — andre ligesindede og opsætsige og de, som med Hedseri omgaas, til Skræk og Afsky.

Han fik dog Aaret efter (1700) Domsformildning af sær kongelig Naade.

Derefter fik han straks en ny Sag paa Halsen angaaende Gæld til Rønne Kirke, der har Pant fra gammel Tid i den Gaard, han paabor, og han dømtes til at betale. — Det er velkendt, siger Dommeren, at Berrild lader sig bruge til alskens Sager, hvad hans Broder Mogens derimod ikke er saa slem til. (Mogens Clausen var gift med Enken efter den myrdede Henrik Nielsen og beboede dennes Gaard, den bedste Gaard i Sandvig.)

Endnu engang blev Berrild dømt til Bremerholm i Jern paa Livstid og Boelods Fortabelse, og denne Gang for ærerørige Ord mod Constabel Niels Jørgensen, og ogsaa denne Gang appellerede han til Højesteret. (Se senere).

Imidlertid kom det endnu en Gang til Clammeri mellem dem

hos Willum Hartvig i Allinge.

Berrild kom ind og tog Niels Jørgensen i Haanden og sagde: „Vi har noget at tale sammen til Højesteret.“ — Ja, vi vil saa om Gud vil, svarede Niels Jørgensen. Saa rejste Berrild sig efter nogle faa Ord og slog Niels i Ansigtet. Denne skubbede ham tilside og sagde til de andre i Stuen: „Drages til Minde, Godtfolk, hvad her passerer“, og saa gik B. C.s Hustru og flere imellem og tog ham med ud af Stuen. Forinden fik han dog Niels skældt ud for en Hund, Hundsfot og en Skjelm nu som tilforn.

Aar 1700 virkede Skolemester Lorentz Petersen i Allinge for at opdrage de unge af begge Køn til Dyd og gode Sæder.

Til Trods herfor skete det nu og da — gennemsnitlig et Par Gange om Aaret — at Naturen gik over Optugtelsen. Oftest var det de røde Soldater, som de unge Damer faldt for, og i saa Fald gik det kun ud over den kvindelige Part i Sagen, idet Kongens Soldater var fritagne for Bøder og Straf i Kærlighedssager — en Forret sammen med saa mange andre, der siden er forsvundet med de „gode“ gamle Tider. Anders Hartvig i Allinge var dog ikke saa heldig at komme ind under denne Kategori, da han var kommet den varmbloodige Ungmø fra Løsebæk Woldborrig Gifuesdatter for nær. Trods Stückjunker Niels Elbings (Chef for Sandvig Artilleripost) ihærdige Forsøg paa at fri Anders, vilde Retten ikke anerkende ham som „geworkbener Soldat“, og for Militærsoldater gjaldt Undtagelsen ikke; og Anders blev dømt til sin Boeslods Fortabelse, skønt han nægtede at være Fader til Barnet. Stakkels Anders var gift, men ikke med Woldborrig, som maatte staa offentlig til Skrifte i Kirken, og da hun ikke kunde betale de sædvanlige 24 Lod Sølv eller 12 Rdl.s Penge, maatte hun lide Straf paa sin Krop, d. v. s. hensattes i Rønne Raadhuskælder.

Den 22. Decbr. 1701 var Kommandanten Oberst Woldemar Reetz i Sandvig og mønstrede Artilleriposten. Haandlangerne stillede da i Vadmelskjoler med grønne Opslag, som skal være tillukte, og en sort Hat, som paa to Sider med en Lidse og paa den tredje med en Knap skal være ophæftet.

Da gik Berrild Clausen hen til Stückkaptajnen og sagde, at han ikke skulde kommandere Niels Jørgensen til noget, da han var en Tyv og en Skjelm.

Han havde nemlig stjaalet Hans Hansen ud fra sit Fængsel paa Slottet. — Herfor var han af Krigsretten i Rønne dømt fra Livet; men benaaded af Kongen med en Kvartalsgage i Bøde til Krigshospitalet samt 6 Maaneder i Jern i Rønne Arrest (Udskrift paa Tysk

af Krigsprotokollen.) — Niels Jørgensen havde afsonet sin Straf og vilde nu ikke finde sig i Fornærmelser, hvorfor han anklagede Berrild med det før nævnte Resultat.

Paa Begæring af Kommandanten afholdtes der 1701 en Besigtigelse af Slottet for at se, hvad der var af Tømmer som var brugeligt til anden Bygning. Resultatet findes indført i Tingprotokollen.

I Stallængen er der 7 Stolperum uden Vægge og Tag. Deraf findes som til videre Bygning kan være tjenlig 7 Bjælker, 11 Stolper, 18 Løsholter, 4 Løsholter i Gavlen og paa østre Ende, 2 Døre. — 5 Spiltov i samme Staldlænge. Et Stöchlejde over bemeldte 5 Spiltov og 1 Syldebjælke(?) 2 Døre, som er borte, 14 Sparrer, 1 Skovbjælke, 7 Jordspor(?) Paa søndre Side underst, 4 Stolperum. En løs Bjælke udi Bryggeriset. Udi Blommetaarnet er 5 Bjælker. — „Nok findes en gammel og forraadnet Bjælke paa Matlegaarden inde paa Sallen, endnu en ditto, som ligger neder i Gaarden“.

Paa den Tid laa dog endnu Frikompagniet paa Christiansø i Garnison paa Slottet, men ovennævnte Liste synes at tyde paa, at man paatænkte en Nedrivning paa dette Tidspunkt.

Morderen Hans Hansens Kone hed Barta Catrina, og hans Søster Ursula var gift med Enert Arristsen.

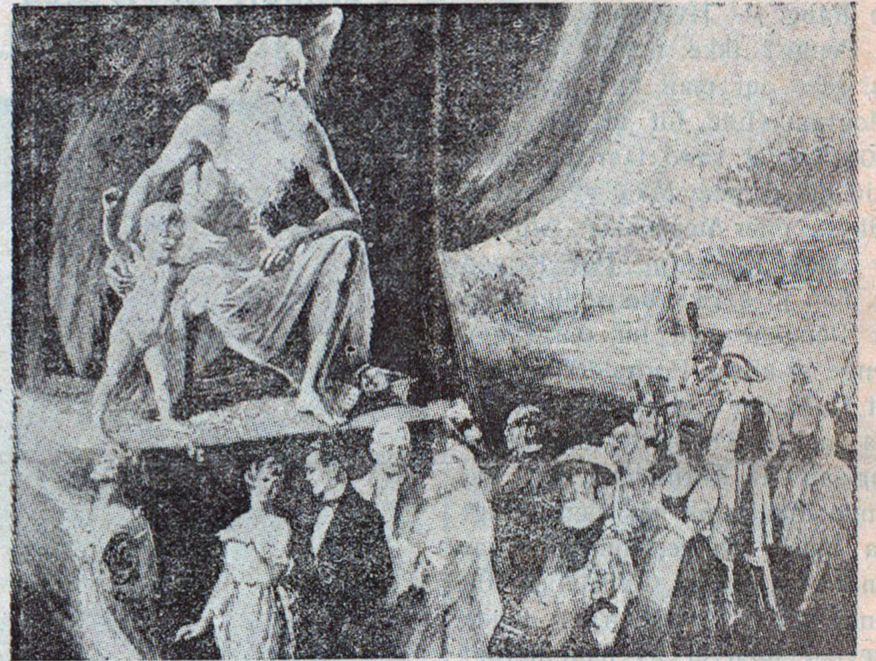
Der var tillyst i Kirken efter Vicebyfogden og Byløjtnant Knud Michelsens Ordre, at Gærderne skulde besigtiges. Til Trods herfor mødte Enert Arristsen ikke, og to af hans Gærder blev kendt ulovlige. — Da han trods Varsel ikke vilde gøre dem i Stand, dømtes han til at bøde 4 Sk., som han ikke vilde betale, hvorfor 2 Bymænd, Rasmus Pedersen og Peder Hansen mødtes hos ham for at pante ham for Beløbet. — Da sagde han: „Jeg vil give for Døden og Djævelen“. — Rasmus sagde forsonlig: „Vi vil med intet trættes, giv mig blot med det gode de fire Sk.“; men Enert svarede nej og sagde, at de kunde gaa ind i Stuen og pante. Peter Hansen gjorde opmærksom paa, at de lovlig pantede, fordi en Mand havde sprunget over hans Gærde. Dertil svarede Enert: Hold Mund! og skældte ud. Saa sagde Rasmus: „Der hænger to Halvseler, tag dem til Pant“, og det gjorde saa Peder Hansen; men da han gik forbi Enert, der havde stillet sig ved Gaardledet, slog denne ham over Ryggen med et Stykke Træ, og ligeledes tog han en Sten; Peder Hansen bukkede sig, saa den traf ikke. „Kom her ud, hvis Du vil noget, sagde saa Peder Hansen“; men Enerts Hustru Ursula og Barta Hans kom

og tog ham under Armen og ledte ham ind i Stuen. — Han havde flere Lidelsesfæller, for der var mange, der ikke havde deres Gærder i Orden. De som ikke mødte ved Eftersynet blev efter gammel Skik pantede for 2 Sk.

Som en skærpene Omstændighed for Enert Arristsen anføres, at han samme Dag havde været til Gudsbord (til Alters?)

R. E. S. Røedeb.

Godt Nytaar og Tak for det gamle!

Som altid, naar vi vandrer over Tærskelen til et nyt Aar, venter vi ogsaa denne Gang, at den lille smilende Dreng 1931 maa udvikle sig til et retskaffent Menneske, som vi alle kan være glade for.

Det gamle Aar, som vi nu følger til Graven, var ikke straalende for nogle af os; men alligevel siger vi Tak for det gamle, thi nogle gode Minder har vi dog i Behold fra 1930.

Jubilæumsbogen 1931

En nyttig Haandbog.

Anden Aargang af Jubilæumsbogen, Aargangen 1931, er nu udsendt af Dansk Presse-Forlag i samme smukke og dekorative Udstyrelse som Forgængeren fra ifjor og ligesom denne præget af Omhu i alle Arrangementets Detailler.

Værkets Indhold og dermed dets Værdi som Kilde for Pressen er forøget saavel med Hensyn til de optagne Jubilæers Antal som til den kronologiske Oversigts Teksttilføjelser indeholdende nærmere Oplysninger om jubilerede Virksomheder og Personer.

Ialt nævner den nye Aargang betydeligt over 1000 Jubilæer hele Landet over. De fordeler sig med 603 i Hovedstaden og 504 i det øvrige Land og omfatter ca. 125 Tjenestemænd i Stat og Kommuner, op mod 100 Tandlæger, Dyr-læger, Sagførere, Arkitekter, Ingeniører og Udøvere af andre immaterielle Erhverv, ca. 50 Handlende en gros og en detail, omtrent 100 Haandværk- og Fabrikvirksomheder, ca. 30 andre Erhverv, derunder 14 Apoteker, 40 Assurancevirksomheder og Pengeinstitutter og 65 Foreninger og Institutioner. — Jubilæerne i det kronologiske Afsnit fordeler sig i Aarets 12 Maaneder paa følgende Maade: Januar 61, Februar 39, Marts 40, April 44, Maj 38, Juni 44, Juli 30, August 35, Sept. 38,

Oktober 49, November 42 og December 19. — De Dage, som i Aarets Løb kan opvise de fleste Jubilæer, er den 1. April, 1. Oktober og 1. November med respektive 15, 14 og 22.

Et særligt Afsnit danner i Aar for første Gang Studenterjubilæer, i alt op mod 700, derunder omtrent 40 Studenter fra 1871, godt 80 fra 1881, over 200 fra 1891 og ca. 350 fra 1906. Afsnittet indledes af Bibliotekar Carl Dumreicher med en interessant, morsomt illustreret Artikel om tidligere Tiders Mindeskrifter og Festligheder i Anledning af Studenterjubilæer.

500 Aars Jubilæum kan fejres i 2 Tilfælde, hvoraf det ene er det i 1431 stiftede Gilde „Guds Legems Laug“ i Aalborg, ogsaa kaldet „Papegøjegildet“, oprindeligt et eksklusivt Købmandsgilde, hvis direkte Ætling er det nuværende „Det broderlige Skydeselskab“, om hvis Sæder og Skikke i fordums Tid der fortælles karakteristiske Træk.

Hans Majestæt Kongens 40 Aars Officers-Jubilæum er Emnet for et Resumé, forfattet af Oberst Ivan Carstensen og ledsaget af udmærkede Fotografireproduktioner.

Foruden det egentlige Jubilæumstof indeholder Værket en Afhandling af Museumsinspektør G. Galster: „Danske Jubilæumsmedailler prægede i tidligere Tid og Indstiftelse af en officiel dansk Jubilæumsmedaille“. Afhandlingen

der er gjort ualmindelig læseværdig ved mange Detailoplysninger, ledsages af et stort og velvalgt Antal Gengivelser af Medaljer lige fra den romerske Kejsertid til vore Dage.

Alt i alt kan den nye Aargang siges at have bragt Jubilæumsbogen et betydeligt Skridt nærmere mod det Maal, Udgifterne aabenbart stiler mod, det nemlig at være en selvfølgelig og uundværlig Haandbog for Presse og Publikum.

Penge.

—o—

Lidt af deres allerældste Historie.

Hvad er Penge? — Ja, i Realiteten er de intet, og dog er de Menneskets vigtigste Tjener i al Omsætning og Bytte. — Tusinde Guldstykker begravede i Jorden er intet, men bringes de samme Tusinde Guldstykker i Handelen og gaar fra Haand til Haand, skaffer de os Føde og Klæder, Husly, Varme, Læge, Fornøjelser m. m. Under visse Himmelstrøg betyder Penge intet; hvilken Værdi har de vel for Eskimoen eller Australnegeren, der ikke for dem kan tilkøbe sig noget som helst andet. Men blandt det civiliserede Folk er Penge en Magtfaktor af højeste Rang. — Hvilken Værdi har da Penge? Ikke nogen bestemt. Thi selv om man nok holder et Kilogram Guld for at være ca. 2200 Kroner værd, faar man ikke altid det samme Maal af Jordens Udbytte eller Menneskers Arbejde for dette Kilogram. Før Krigen fik man jo s. Eks. betydelig mere for Pengene end nu om Dage. Penge er altsaa Forholdet mellem det Guld, der i et vist Øjeblik findes paa Jorden, og det tilsvarende Forraad af Fornødenheder. Og denne Maalestok har været brugt saa langt tilbage, som man har kendt en udviklet Civilisation, thi denne skabte Handelen, og denne krævede igen et let haandterligt Byttemiddel eller Forskrivninger, som alle godkendte.

Byttemidlet blev Guld og delvis Sølv, som man havde Brug for til sin Luksus, og som man tilbyttede sig for sin Overflod af Nødvendighedsgenstande. — Den Mand, der havde ti Okser tilovers kunde for dem faa et vist Maal af Guld eller Sølv til at smykke sin Hustru, sig selv eller sine Gudebilleder med. I det gamle Testamente og i syrisk-babyloniske Handelstraktater finder man derfor hyppigt Udtryk om en eller anden Vægt Guld. Senere fandt man paa for Nemheds Skyld at have Guldet og Sølvet afvejet i Stykker; i Ægypten brugte man almindeligvis en Guldring af Vægt 91 Gram; desværre blev Guldet ofte forfalsket, og i Ægypten var disse Falsknerier saa almindelige, at dets Ringe ikke blev modtaget som Betaling uden for Landets Grænser.

Den manglede Garanti i det afvejede Guld affødte Forskrivninger, Phønikerne lærte Grækerne Alfabetet, og disse lærte Phønikerne Anvendelse af Penge til Gengæld. Disse Penge bestod af firkantede Stykker, enten af rent Guld eller af Elektron, d. v. s. $\frac{1}{3}$ Sølv og $\frac{2}{3}$ Guld, der bar Tegn, et Mærke eller et Dyrerbillede, der betød, at den paagældende Mønt var sat i Omløb af dette eller hint Land og havde dettes Garanti for sin Værdi. Dog var det ikke altid Kongerne, der udsendte Penge, ogsaa Bankierer og Storkøbmænd gav sig af dermed, og det gik udmærket, da ingen vilde sætte sin Agtelse overstyr i de Kredse.

(Dette Forhold eksisterer den Dag i Dag i Kina.)

Grækerne, der var et kunstnerisk begavet Folk, begyndte snart at forsyne deres Mønter med Billeder og Udsmykninger og at lave dem runde, og Romerne fulgte efter. Først med den italienske Renaissance kommer der Nydannelser i Møntvæsenet, de norditalienske Handelsrepublikker prægede udmærkede Mønter, senere prægede Paven Mønt, og derefter fulgte alle de andre Lande. Det at udmønte Penge gav en stor Fortjeneste, og denne Chance lod Kongerne, der jo næsten alle var i Pengetrang, ikke gaa fra sig.

Desværre var Prægningen af Mønterne ikke det allerbedste Arbejde, saa der var at stort Felt for Falskmøntere at operere paa. Officielt var en Falskmønter hjemfalden til den frygteligste Straf, men den blev sjælden fuldbyrdet, idet man foretrak at sætte ham i Fængsel og der sætte ham til at lave — rigtige Penge.

Saa godt som alle Jordens Lande benytter sig vedblivende af Guldet som eneste Maaler af Forholdet mellem Guldmængden og Varemængden paa Markedet.

Prinsen af Wales Dobbeltgænger død.

Prinsen af Wales har gennem flere Aar haft sin „Dobbeltgænger“, der udnyttede sin Lighed med Prinsen paa den mest hensynsløse Maade, saa han ret ofte kom paa Kant med Loven og Politiet. Men nu er Prinsens Gænger død, og dermed er Prinsen og det elegante Londonselskab blevet en besværlig Herre kvit.

Hans Navn var Bill Humbert; han var Søn fra en agtværdig, londonsk Købmandsfamilie, men allerede i en ganske ung Alder begik han saa mange „Tricks“, at Faderen maatte afbryde enhver Forbindelse med ham; han tænkte kun paa at faa fat i Penge paa den letteste Maade, uden virkeligt Arbejde. Sin Lighed med Prins Charming var ham en stor Hjælp dertil; han klædte sig altid paa samme Maade som Prinsen, hvis Billeder i Blade og Tidsskrifter han studerede i de mindste Enkeltheder, saa han kunde kopiere Prinsen i alle Detailler, han gik endog saa vidt, at han bestilte sine Klæder hos Prinsens Skræder.

Første Gang, Bill kom i Konflikt med Politiet var ved et Vædeløb i Epsom, hvor han optraadte paa Sadelpladsen og blev hilst med stor Jubel hos Publikum, der virkelig antog ham for Prinsen. Bill tog Plads bagved en rig Ejer

af en Væddeløbsstald. Denne var henrykt over „Prinsens“ Elskværdighed og joviale Opførsel, men opdagede snart, at hans Tegnebog og Guldur var borte. — Og den Slags Kup havde Bill mange af paa Samvittigheden, uden at man havde fældende Beviser mod ham. I en fornem London-Klub indfandt han sig engang med en livreklædt Tjener og havde da Held til at franarre en Godsejer 500 Pund under Paaskud af, at han havde glemt sin Tegnebog hjemme. — Prinsrollen førte han igennem, men Godsejeren saa selvfølgelig aldrig sine Penge igen. — En enkelt Gang blev Bill greben paa fersk Gerning, men Prinsen af Wales gik da i Forbøn for ham, saa han slap helskindet fra Eventyret.

Varme og Kulde paa Planeterne.

—o—

Interessante Maalinger af amerikanske Videnskabsmænd.

To Videnskabsmænd ved Carnegie-Institutet i Washington, Dr. Pettit og Dr. Nicholson, har fornylig foretaget nogle meget interessante og opsigtsvækkende Maalinger af Temperaturen paa Maanen, vor tro Følgesven gennem Verdensrummet, og andre Planeter.

Paa Maanens mørke Side maalttes en Temperatur af 243 Graders Kulde, Fahrenheit, hvilket er den laveste Temperatur, der nogensinde er konstateret, og tre Gange saa lav som den laveste, der er maalt her paa Jorden. Paa Maanens solbeskinnede Side varierede Temperaturen mellem 244 og 149 Grader Fahrenheit, alt efter som Observationerne blev gjort ved Fuldmaane eller i Maanens første og tredie Mvarter. Under en Solformørkelse — naar Maanen er mellem Solen og Jorden — faldt Temperaturen kun 4 — 5 Grader fordi Jordens Atmosfære ikke lod Varmen slippe igennem sig. Og under en Maaneformørkelse — naar Jorden er mellem Solen og Maanen — faldt Temperaturen hurtigt fra 156 til 179 Grader F., hvilket viser, at Maanens Overflade ikke kan holde paa Varmen fra Solen.

De to Videnskabsmænd har og saa foretaget Maalinger af Temperaturen paa andre Planeter. Merkur, der er nærmest Solen, har henvend 800 Graders Varme F. paa sin solbeskinnede Side. Mars har Temperaturen omtrent som Jorden men varierende fra Time til Time og efter Aarstiden. Venus lader sig derimod ikke maale; teoretisk set skulde den have Betingelser for Liv, men dens Temperatur lader sig kun maale over Skydekken, hvor den er omved 9 Grader F., antagelig har den en Temperatur noget over Jordens. Jupiter har en Kuldegrad helt op til 216 F., hvilken er dræbende for alt Liv.

Alle disse Maalinger, der jo er foretaget paa en Afstand af flere Millioner Mil, er foretaget ved Hjælp af de saakaldte Thermocouple, et yderst følsomt Apparat, der er anbragt i et Teleskop, og som er saa følsomt, at det reagerer overfor et Stearinlys' Varme paa 150 Kilometers Afstand.

Kong Krøsus og hans Skatte.

—o—

Kong Krøsus' Navn er blevet et Symbol og et Ordsprog. Men derudover ved de allerfleste lidt

eller intet om Kong Krøsus, og dog er hans og hans Lands Historie et ganske vigtigt Kapitel i Historien, der fortæller os om den første Tid da Penge kom til at spille den store Rolle i Politik, og da Kampen om Handelsrettigheder og andre økonomiske Værdier for første Gang gav Anledning til Krige, Landes Erobring og Folks Undertrykkelse — akkurat som vi kender det den Dag i Dag.

Krøsus' Land var Lydien,

et af de smaa, græske Riger i Lilleasien, ud om Ægæerhavet, bl. a. omfattende Byerne Smyrna og Efesus. Landets østlige Del var ufrugtbart, forbrændt af Solen, vulkansk og uden Vand, den vestlige Del smilende og frugtbar, bugnende af Korn, Vin, Mælk og Honning. Landets Befolkning var Æolier, Ionier og Lyder, de to første Bønder og Søfolk, de sidste drev Handel og Bjergværksdrift, og de bragte store Rigdomme til Landet, ikke mindst ved Udvinning af Guld. Over dette Rige blev Krøsus Konge ca. Aar 563 f. Kr., og han lagde flere omliggende Lande ind under sin Krone. Hans Land var saa godt befolket, at det kunde stille en ret anselig Hær paa Benene, og der var Masser af Penge at betale med af de gennem Aarhundredre ophobede Skatte,

og Krøsus var den første, der udmøntede Guldet,

som han gav bestemte Former, Enheder og Præg, saa man slap for den omstændelige Udvejning for hver enkelt Handel. Krøsus holdt Hof i Byen Sardes ved Paktolusfloden, af den er der nu kun nogle Ruiner og Gravhøje tilbage, idet Tartarerne ødelagde den i det 14. Aarhundrede. Det var her i Sardes, at Solon skal have gæstet Krøsus, der da viste ham alle sine Skatte. Men Rigdom avler Misundelse, og da den unge, ærgerlige Kong Kyros kom paa Persiens Trone, var Krøsus' Skæbne og dermed Lydiens beseglet. — Perserne var fattige, men stridbare og pønsede paa en Lejlighed til at falde ind i Lydien; Krøsus mente, at det bedste Forsvar var et Angreb, han spurgte derfor Oraklet i Delhi til Raads. Som alle Orakel-Svar blev ogsaa det Svar, Krøsus fik, at opfatte paa to Maader, Oraklet svarede nemlig: „Naar Krøsus gaar over Floden Holys, vil et stort Rige gaa under“. Krøsus udlagde Svaret saaledes, at han burde angribe; han gik over Holys, men evnede ikke at slaa Perserne, der faldt ind i Lydien, erobrede Hovedstaden, fangede Krøsus og

dømte Krøsus til at brændes.

Paa Baalet skal Krøsus have erindret sig Solons Ord: „Ingen er lykkelig, før han er død“. Et græsk Sagn beretter, at Apollo lod falde saa stærk en Regn, at Baalet sluktes, et andet Sagn, at Apollo personlig frelste Krøsus ud af Hænderne paa Perserne, hvilket Kong Kyros tog som et personligt Tegn paa, at Krøsus var Gudernes Yndling, hvorfor han benaadede ham og tog ham til sin personlige Raadgiver. Men Men Perserne var Herrer i Lydien, og de var strenge Herrer; de plyndrede overalt, og de tog alle Skatte med sig hjem til Persien, hvor man siden i Grave har fundet baade Mønter og Guld fra Lydien. Lydien gik en Forfaldstid i Møde, idet Persien var interesseret i at faa dets Magt knækket ganske, men i kulturel Henseende havde Landet naaet at hævde sig og havde præget samtlige Mid-

delhavslande. Lyderne lærte de omliggende Lande at farve Uld, smelte Erts, udmønte Penge og grundlægge Handelskolonier m. m.

Et Stykke Nord for Ruinerne af Sardes ligger den Dag i Dag nogle toppede Gravhøje, hvor man mener, at Resterne af Lydernes Konger ligger begravede, og det er alt, hvad der er tilbage af Krøsus, hans Land og eventyrlige Skatte, der endnu mindes Jorden rundt i Ordsproget: „Saa rig som en Krøsus“.

Fra Dag til Dag

I Dag, Fredag

begravedes Avlsbruger Andreas P. Grønbech fra Allinge Kirke under stor Deltagelse.

I Morgen fejrer

Agent Laurits Petersen sit 25 Aars Jubilæum som Medlem af Allinge-Sandvig Byraad. Dette og enkelte særlig indbudte deltager i en Festlighed paa Hotel Allinge til Ære for Jubilaren.

En Berigtigelse.

Borgmesteren har gjort os opmærksom paa, at der manglede et + i det i Tirsdags aftrykte Budget for Allinge-Sandvig Kommune. Vi beklager at Sætteren har glemt dette lille +, men endnu mere beklageligt er det, at Vandværket er kalkuleret til at give et årligt Underskud af over 2000 Kr.

Naar de kommunale Virksomheder ikke kan betale sig, hvorledes skal det saa gaa med de private?

9,500 Kr.

har Arbejderforsikringsraadet tilkendt Skibsfører Michael Niensens efterladte Hustru og Barn.

I Aaret 1930

er der her i Kommunen født 53, 32 Dreng og 21 Piger. Der døde 45, M.: 23, K.: 22. Konfirmeret 41 (18 Dreng og 23 Piger) samt viet 10 Par.

Fest- og Bryllupssange

leveres billigst fra Allinge Bogtrykkeri.

Færdselsregler

—o—

i Henhold til Loven af 1923. Fodgænger! husk, at Gade og Vej benyttes af Køretøjer, som pludselig kan komme til Syne; derfor: Se dig godt for, før du gaar ud paa Kørebanelen, og træd aldrig baglæns ud paa den.

Skal du over Gade eller en Vej, saa husk at se til begge Sider, før du gaar ud paa Kørebanelen, og gaa saa tværs over, ikke skraas over Kørebanelen.

Læg Mærke til de Tegn, som Kuskene eller Chafførerne giver: strækker de Pisker eller Haanden ud til Siden, kan du se, til hvilken Side de vil svinge.

Du skal særlig passe paa ved Gadehjørner og Vejkryds; der kan komme Køretøjer, som drejer fra den ene Gade eller Vej ind i den anden.

Gaa aldrig pludselig frem bag om et Køretøj, men overbevis dig først om, at andre Køretøjer ikke kommer frem paa den anden Side.

I Byerne bør du gaa paa det Fortov, som du har paa venstre Haand og paa Landevejen i venstre Side af Vejen, saa vil du have let ved at se, om Køretøjer nærmer sig.

Vær hensynsfuld mod andre, saa at det bliver let for alle at følge Færdselsreglerne, og advær dem, der uforsigtigt handler imod dem.

Cyklister! Før du er sikker og øvet bør du aldrig køre paa Gader og Veje, hvor Færdslen er stærk.

Hvor der er Cyklesti, skal du benytte den, hvis den ligger paa din højre Haand.

Giv Tegn, forinden du standser eller drejer til Siden, og husk at dreje i stor Bue til venstre og lille Bue til højre.

Kør aldrig bagfra forbi andre Køretøjer i Gade- eller Vejkryds.

Kør altid hensynsfuldt og søg at undgaa at tilsprøjte Fodgængere og andre i daarligt Føre.

TAK for udvist Opmærksomhed ved vort Bryllup.
Marit og Georg Holmberg.

Hjertelig Tak for Opmærksomheden ved vort Bryllup.
Anna og Ludvig Olausen.

Juridisk Vejledning
ydes hver Søndag til den 7de Januar af
cand. jur. J. A. Svendsen.
Træffes hos
Avlsbruger O. Svendsen, Sandv.

En Ejendom
til 3 Køer og en Hest ønskes solgt straks
Henv. til N. J. Petersen, Myrenhøj, Olsker pr. Tein.

Ældre Husbefyrerinde
kan faa Plads straks eller til 15. Januar hos
N. J. Petersen, Myrenhøj, Olsker.

Rigtig Julekaffe.

frisk, festlig, velsmagende
En speciel Sæmmensætning til Festdagene!

sælges til den sædvanlige billige Pris indtil Nytaar.
Alle bør prøve denne Kvalitet.

Nordlandets Handelshus.

Vi sælger
virkelige Specialiteter i Rødvin, Portvin, Madeira, mild Damevin.

Vi har og sælger ogsaa speciel mild og liflig Vin, som passer for svagelige Mennesker.

Nordlandets Handelshus.

Vi har særdeles stort Udvalg af prima Kvalitet.

Alle Slags Nødder
af bedste Sortering — og der er store, søde Kærner i dem alle.

Store, friske Spiseæbler. Søde Appelsiner, Gode Figen, 3 Kvaliteter. Gode Dadler og mange andre Rariteter.

Priserne for disse Varer er meget rimelige i Aar.

Nordlandets Handelshus.

Skole-Kørsel!

Omhyggelig Uddannelse til smaa Priser i ny Vogn. Kørekort garant.
Arthur Jensen. Tlf. Rønne 716.
Alltid Udv. i brugte Biler til smaa Priser.

Bilkørsel udføres

L. Sommer, Tlf. Allinge 124 y.

Min lukkede Bil anbef.

Jeg kører naar De kaller!
Tlf. 145. Poul Nielsen, Allinge. Overfor Gæstg. Christensen.

Ny lukket Bil

udlejes.
L. P. Olsen, ved Trjn St. Tlf. All. 59 kan foreløbig benyttes.

Alle kan gratis
blive Abonnent paa Nordbornholm mod at betale Forsendelsesporto — 1 Kr. pr. Kvartal.

Nytaarsnyet og Lotterisedlen.

De kender den gamle Skik at vinke med Penge op mod den første Nymaane i det ny Aar. De Penge, som i Følge denne Overtro skulde komme til Huse, opnaar De dog lettere, hvis De spiller i Varelotteriet. Vink til Nytaarsnyet med et Varelod til 4. Trækning, den 14. 15. og 16. Januar. Det koster kun

3 Kr. 60

Køb Deres Varelod hos en bornholmsk Kollektor. Salg finder Sted indtil den 13. Januar i Kollektionerne i Aakirkeby, Allinge, Hasle, Nexø, Rønne, Svaneke og Østermarie.

Forretningskonvolutter
sælges med Firma for kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri

Gaa ikke over Aaen efter Fløde!

Køb den Fløde, der fremstilles her paa Pladsen.

Forlang hos Deres Handlende **Flaskefløde fra Mejeriet KAJBJERGGAARD.**

Fotograf Berghagen, Hasle
Atelieret er aabent hver Dag indtil Kl. 9 Aften.
Moderate Priser. Tlf. 66.

Huggede og polerede **Gravmonumenter**

i Bornholms smukkeste Sten til Polering. Er altid paa Lager til rimelige Priser.
Forlang Tilbud.

Se min Monument-Udstilling, Havnegade, Allinge.

Borrelyngens Granitværk.
V. Sørensen.

Allinge Teglværk
anbefales.

Mursten, Teglsten, Drænrør.
Tlf. 127.

Allinge Skæperi

Optændningsbrænde altid paa Lager, billige Priser.
Tlf. 29. **Geert Hansen.**

ALLINGE Malerforretning ALLINGE

Idet jeg meddeler, at jeg fra Nytaar fortsætter den af Hr. JOH. HANSEN i mange Aar drevne MALERFORRETNING i Allinge, anbefaler jeg mig med smukt og holdbart Malerarbejde til rimelige Priser.

Ærb. **Ludvig Jacobsen.**
Værksted: Nørregade. Privat: Havnegade 27. a.

Hasle Kalkværk
Altid friskbr. Kalk.
Brændt Gødningskalk er den bedste.
Forlang Tilbud.
Tlf. Hasle 102. Tlf. Rønne 393.

Kotoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligtøj og Ligsenge. Ligkistelager. Ordning af Begravelser.
Telefoner 77 og 79.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.
Ajlepumper = Vandpumper - Varmtvands-Anlæg.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.
Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.
I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Regnskabsbøger

og Protokoller leveres billigst efter ethvert Skema. Hurtig Ekspedition. Sygekasselove og Kontrolbøger. Formularer, Attester og Blanketter.

Allinge Bogtrykkeri.

Hus i Sandvig

udlejes straks
A. Stange, Tein.

Al Lastkørsel udføres

samt Svin til Slagteriet a 75 Øre pr. Stk.
Lukket 12—14 Pers. Bil udlejes.
Tlf. All. 117 y. A. Engell, Tein.

Vinterhandsker.

Et meget stort Udvalg i Handsker til Vinteren vil De altid finde hos mig.
Bernehandsker fra 50 Ø.
Forede Skindhandsker
Elegante
Ruskindshandsker.
Dogskindshandsker.
Kørehandsker til Herrer fra 75 Øre.

„Allinge Messe“
v. Th. Holm. Tlf. 100.

Leverandør til begge Lotterier

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest!

En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

Intet Blad træffer Deres Kundekreds bedre end **Nordbornholm!**

HATTE

i stort Udvalg
Billige Priser.
NORLANDETS HANDELSHUS ALLINGE

Gruppe-, Industri-, Portræt-,

Interieur-, Sports-, Illustrations-, Heste- og Kreatur-Fotografering udføres overalt paa Bornholm uden ekstra Vederlag for Befordring.

Kaare Rasmussen.
Tlf. Rønne 526.
Forstørrelser efter gamle Billeder udføres paa egen Forstørrelsesanstalt.

Olsker Brugforening

Kontrabøger og Ægbøger bedes indleveret straks efter Nytaar til Opgørelse.

Sække, Flasker og lign., der er modtagne til Laans, bedes returnerede inden Nytaar.

Forretningen er lukket Tirsdag d. 6. Januar (hele Dagen) og Onsdag d. 7. til Kl. 12 Middag paa Grund af Opvejning.

Skyld til Uddeleren maa betales inden Opvejningen for at kunne blive godskreven samme paa dette Regnskabsaar.

Bestyrelsen.

Indpakkingspapir

Poser og Økonomruller leveres til **Fabrikspris.**

Firma paatrykkes billigst.

Hurtigste Levering

fra **Allinge Bogtrykkeri.**

Løsningen af vor Billed-Rebus er:
„Naar Enden er god er alting godt, sagde Manden, som aad Skinken“.

AVERTÈR I NORDBORNHOLM

ARBEJDS

Største Udvalg.
Bedste Kvaliteter.
Billige Priser.

Magasin du Nords Uds.
VICTOR PLANCK
Telf. 5 ALLINGE Telf. 5

Kompagnoner.

—0—

Fortsat fra Tirsdagsbladet.

Redley er en fredelig og frem for alt gammeldags By. Her ser Købmændenes Vinduer ens ud Aar ud og Aar ind. Er Værerne eengang, maaske rent tilfældigt, blevet anbragt paa den Maade, saa bliver det ved at være saadan. Intet Under derfor, at Bills Vindue vakte stor Opmærksomhed. Folk, Mænd, Kvinder og Børn, stimlede alle lige interesseret sammen om Vinduet. Mest samlede Interessen sig om Jane, Det havde man dog aldrig før været udsat for. I Begyndelsen led hun af Lampefeber, men allerede den første Dags Aften havde hun vænnet sig til den vedholdende Stirren fra Hundreder af Øjne og begyndte at interessere sig for Arbejdet. Hun bevægede sig gratiøst rundt i Køkkenet, iført et stort blaat Forklæde. Og det var ikke faa Herrer, der begyndte at drømme gyldne Drømme, medens de betragtede hende, Bag Køkkenet i Forretningen ventede hendes Arbejdsgiver med engelig Taalmodighed og et stort Smil om Læberne paa de Besøgende. Men de udeblev. Indbyggerne var alle stokonservative. Hvad der var godt nok til Bedstefader, det var ogsaa godt nok til dem. De vilde gerne tilbringe hele Dagen med at se to Hunde slaas, eller en smuk Pige lave Mad, men de vil ikke risikere at blive overtalt til at købe noget nyt. Saa ikke en eneste vovede sig ind i Forretningen. Medens Jane var travlt beskæftiget med at underholde et stort Selskab, var Bill henvist til sit eget, og dog syntes han, da de om Aftenen rullede Gardinet for Vinduet, at være udmærket tilfreds.

„Vi kan ikke vente noget den første Dag,“ sagde han, da de satte sig til at feste ved Janes Mad, „det tager en Uges Tid, inden en ny Idé slaar igennem. Har jeg først faaet solgt een eller to, saa gaar Resten af sig selv.“

Men det syntes ikke, at hans Optimisme holdt Stik. Redley vedblev at stirre, men lod det ogsaa blive derved. Jane gjorde sit bedste, og Bill satte sig i Mangel af Beskæftigelse til at lave en Del Reklameopraab.

Efter en Uges Forløb var de blevet to Ovne fattigere. Een til Janes Værtinde og een til en Tømrer, der boede ved Siden af deres Forretning, men han tog kun modstræbende imod den til Gengæld for nogle Tjenester, han havde vist dem. Af og til kom en eller anden ind i Forretningen, men det var alle Mænd, og de viste altfor tydeligt, at de mest interesserede sig for at se Jane ogsaa fra den anden Side.

Jane følte Situationenes Alvor ligesaa meget som hendes Foresatte.

Bill var en ny Type for hende. Hun havde hele Tiden betragtet hans urokelige Optimisme med Skepsis, og for hver Dag, der gik, blev hun mere sikker paa, at det vilde gaa galt. Endnu var ikke eet eneste af de store Firmaer blevet interesseret i hans Opfindelse Selv hendes ellers saa trofast Publikum syntes at svigte, det var ikke mere saa interessant, nu, da det ikke mere var en Nyhed. Det syntes, som om der kun laa Ulykke ved hele denne Forretning. Men Bills Tro var saa stor, at Jane ikke kunde faa sig selv til at sige ham hvad hun tænkte.

„Naar alt kommer til alt,“ sagde han efter en almindelig sløj Dag, „saa er Folk her ikke de rette; selv om de stormede Butiken, saa kunde jeg jo ikke være med i Vog-

nen. blot fordi jeg ikke har Kapital til at fremstille Ovnene for. Det er de store, jeg maa have fat i.“

Jane saa tankefuldt paa ham: „Har De prøvet Mackessack & Co. Staalfirmaet.“

„Nej. Jeg havde det paa min Liste, men jeg holdt op. før jeg naaede saa langt. Desuden har jeg hørt at gamle Mackessack er en ubehagelig gammel Knark at have med at gøre. Sig mig kender De ham?“

„Det var blot noget, der faldt mig ind!“

Der opstod en Pavse, medens Bill betragtede hende.

„Hvis — hvis det her gaar galt hvad skal der saa blive af Dem. Jane? Jeg kan altid hutle mig igennem, men De har været saadan en glimrende Kammerat, at jeg hader at tænke paa . . .“

„Aah, Vrøvl, vi skal nok klare den. Nu maa jeg hjem, jeg har et Brev at skrive. God Nat, Bill!“

Det var den følgende Eftermiddag, at en ung, klodset Mand bragte Redley til Forvirring. Han sad ved Rattet i en usædvanlig stor, brandgul Racervogn, og kørte op foran Forretningen, netop som Folk stod og ventede paa at Jane skulde begynde en ny Demonstration. Jane skævede ud; da hun fik Øje paa den gule Vogn, studsede hun og blev bleg, men fortsatte saa roligt sit Arbejde. Han sad og studerede et Kort eller noget lignende lige udenfor Forretningen, og netop som han atter vilde sætte Vognen i Bevægelse, fik han Øje paa Jane. Han fik fremstammet et forbavset Udraab og sad saa blot og stirrede med aaben Mund. Saadan sad han et Par Minutter, saa standsede han Motoren og banede sig Vej gennem den maabende Mængde ind i Butikken. Denne var tom, da han kom ind, og en hamrende Lyd fortalte, at Bill opholdt sig ude i Gaarden. Han saa sig omkring, fik Øje paa Døren, der førte ind til Køkkenet, aabnede den og traadte ind til Jane og var synlig for alle Tilskuerne. Da han kom ind, vendte Jane sig fra Ovn.

„Goddag, Charles, naa, du har faaet mit Brev?“

„Jane, hvad i Alverden er alt dette? Hvor har Du været i al den Tid? Hvad . . .“

„Det kan vente,“ indskød Jane, „det hele drejer sig i Øjeblikket om Dig, jeg ønsker, at du skal gøre noget for mig. Hvis Du vil hjælpe mig, saa skal jeg gøre, som Far ønsker med . . .“

Klyngen udenfor Vinduet, der ikke kunde høre et Ord, saa den unge Mand gaa et Skridt frem mod Jane, og saa hende træde et Skridt tilbage.

„Vil Du Jane, hvor har det været længe. Jeg var efterhaanden ved at blive led og ked af det hele. Hvad er det, du ønsker, at jeg skal gøre?“

„Dette,“ sagde Jane, og i et Minut hviskede hun ham en hel Del i Øret.

„Nej, Pokker om jeg gør!“ raabte han pludselig. „Tror Du, at jeg vil have noget med den forbandede Ovn at gøre. Jeg vil min Sandten ikke foreslaa Firmaet at optage den, blot for at hjælpe din Ven. Nu har jeg aldrig hørt noget lignende.“

„Den er virkelig god,“ sagde Jane hurtigt, „og jeg — jeg holder Ord.“

Charles stod stille og stirrede paa hende: „Og hvorfor er Du saa ivrig efter at hjælpe denne Fyr. Hvem er han i det hele taget? Hvad i Alverden gør du i det hele taget her hos ham?“ Det gik pludselig op for ham at han

blev betragtet af en tæt Menneskemængde, der naturligvis var vokset betydeligt nu, da der var to Personer i Køkkenet. „Kan vi ikke gaa et andet Sted hen?“ udbrød han.

„Jeg vil have dette ordnet nu,“ sagde Jane bestemt. „Du gør dit, saa vil Firmaet ikke afslaa det, og saa skal jeg nok være rede.“

„Jeg vil have at vide, hvad der ligger bag alt dette! Hvem er den infame Fyr, som du er saa ivrig efter at hjælpe? Hvorfor . . .“

„Vilde De tale med mig?“

spurgte Bill, der stod i Døren.

Charles drejede sig om og stod Ansigt til Ansigt med Bill. Jane kom hurtigt hen til dem.

„Bill, det er Hr. Thwaite fra Mackessack og Co. Han interesserer sig for Ovn. Det er Hr. Jones, Charles!“

„Saa, det er Hr. Jones. Jeg kunde lide at vide, hvad Pokker der er Mening. Hvorfor er Du saa ivrig efter at hjælpe denne Hr. Jones? Det synes saa mistænkeligt. Du forsvinder pludselig, og saa finder jeg Dig her sammen med . . .“

Han fik aldrig talt ud. Mængden uden for Vinduet saa Bill gribe de unge Mand i Kraven, løfte ham op fra Jorden og med Byrden forsvinde ind i Forretningen. Ikke 2 Sekunder senere kom han tiilsyne i Døren. I næste Nu fløj den unge Mand gennem Luften og havnede i Automobil, hvor han faldt sammen og laa og hev efter Vejret.

Bill sagde ikke et Ord, men gik ind og lukkede Døren med et Smæld.

Da Vinduet nu var tomt, fæstede Folk deres Opmærksomhed paa den unge Mand, og under deres alt andet end sympatiske Blikke fik denne atter Vejret. Han samlede sig sammen, kastede et kort Blik paa Forretningen og kørte saa afsted i rasende Fart.

Inde i Forretningen udbrød Jane: „Aah, Bill, hvorfor gjorde De det. Han vilde overtage Ovn. Det betød dog intet, hvad han sagde, saa længe der var Forretninger i Vente. Og nu har De ødelagt det hele.“

Bill betragtede hende alvorligt, og det gik op for hende, at han maaske havde hørt hele Samtalen. Men hun gjorde ingen Hentydninger dertil.

„Det gør mig ondt, hvis det var en af Deres Venner,“ sagde han roligt, men Ven eller ikke — hvis han fornærmer Dem i min Forretning saa bliver han smidt ud.“ Pludselig oplystes hans Ansigt op. „Blæse være med Mackessack. Nu begynder det at glide, jeg har netop solgt en Ovn. Nu gaar det, Jane.“

„Det er jeg glad for, men . . .“

„I den Anledning vil vi nu lukke Forretningen for i Dag, og naar vi saa har spist, gaar vi i Teateret.“

Historien om den unge Mand var som en Løbeild spredt over Byen, og den følgende Morgen var der sort af Mennesker foran Vinduet, hvor der dog ikke var nogen Jane. Inde i Forretningen kunde de have faaet Løsningen paa denne Gaade, for der stod Bill netop med en Seddel i Haanden, hvorpaa hun havde skrevet, at hun paa Grund af Hovedpine ikke kunde komme den første Times tid. De vidste heller ikke, at Bill efter at have læst det syv Gange, gemte det i sin Inderlomme som noget dyrebart.

Mængden tyndede derfor snart ud, og kun nogle faa trofaste fik set, at en stor Automobil rullede op foran Forretningen. En ældre Herre traadte ud, kastede et Blik paa Forretningen og traadte hen til Døren. Han gik ind og var saa-

ledes tabt af Syne, ethvert Haab om, at han skulde komme til Syne i Vinduet, brast. Han viste sig ikke. „God Morgen, er Deres Navn Jones?“

„Ja, det er, er jeg bange for.“

„Jeg vil gerne se Deres Ovn.“

„Undskyld min Frihed, men er det af Nysgerrighed, Interesse eller Forretning? De fleste Mennesker tror at jeg holder Udstilling!“

„Baade det ene og det andet.“

Bill sagde intet mere, han trak en Ovn frem, og i de følgende ti Minutter var Konversationen saa teknisk, at enhver Menigmand vilde være flygtet i Rædsel. Bill og den ældre Herre laa paa Knæ foran Ovn og undersøgte den indgaaende. Langt om længe rejste den ældre Herre sig, medens han betragtede sine sorte Hænder.

„Det er en god Ovn. Vil De overlade mig den? Hvad er Deres Betingelser?“

„Intet hellere,“ sagde Bill med et Smil, „naar jeg ved, hvem De er.“

„Jeg handler med Staal. Mit Navn er Mackessack!“

„Saa for Pokker!“

„Ja, hvorfor kastede De min Mand paa Døren i Gaar?“

„Fordi jeg ikke syntes om hans Manerer, hans Sprog eller hans Opførsel i det hele taget!“

Mackessack smilede: „Han fortalte mig det — eller maaske noget af det! Han sagde for Resten at Deres Ovn var noget Skidt!“

„Jamen, hvorfor i Alverden kommer De saa?“

„Der har De Grunden,“ sagde Mackessack og nikkede mod Døren bagved Bill. „Naa Jane!“

„Goddag Far,“ Jane, der var bleg, men fuldstændig rolig, kom langsomt hen imod dem, „Jeg troede Du stadig var i Udlandet, derfor skrev jeg til Charles.“

„Jeg kom hjem i Gaar Aftes. Charles fortalte mig om det. Han sagde, at Du var ødelagt og begyndte at bruge en frygtelig Mund, saa smed jeg ham ud — det var anden Gang samme Dag, at han fik den Konfekt.“

„Du ved, at jeg forlod dig, fordi Du ikke vilde lade mig faa min Vilje med Hensyn til — en vis Sag. Mine Penge slap op, og saa tog jeg denne Stilling og faar 15 Kroner om Ugen, og jeg fortjener Dem.“

„Javel, jeg har taget Fejl af Charles, Jane. Han er ikke god nok.“

„Men Du tager Ovn, ikke Far?“

„Ja, og hvis —“ han afbrød pludselig og stirrede fra Bill til sin Datter og tilbage til Bill. Et Smil dæmrede i hans Ansigt. „Hm — Jeg har glemt noget. Jeg maa til Byen. — Kommer snart tilbage!“ Saa var Døren allerede lukket bag ham.

Et Sekund var der stille i Forretningen. Saa lagde Jane sin Haand paa Bills Arm: „De er ikke vred, fordi jeg ikke før har sagt det vel Bill? Jeg vilde ikke have, at Far skulde vide, hvor jeg var. Men nu er det godt, ikke?“

Bill vaagnede med et af en Drøm.

„Ja, nu er det hele jo i Orden. Men — men der er een Ting, som jeg ikke kan klare, Jane, hvem er denne — denne Charles?“

„Det er min Fætter. Jeg løb hjemmefra, fordi Far vilde have, at jeg skulde gifte mig med ham. Men nu er det forbi.“

„Bill udstødte et lille Skrig, greb hende i Armen og drejede hende om mod sig: „Saa — i Gaar — jeg kunde ikke undgaa at høre det — De vilde ofre Dem for min Skyld — Detilbød at gifte

Dem med ham, hvis han vilde hjælpe mig! Jane — De —“

Jane vendte sig bort og saa ud i Gaarden.

„Ja, Charles er klog, skønt han ikke ser saadan ud, — og han har — eller havde en god Stilling i Firmaet. Saa skrev jeg og bad ham komme herover og se paa Ovn. Det er det hele!“

„Nej, det er ikke, De var ved at —“

„Naa, og hvad med Dem?“ — sagde Jane hurtigt. — „De smed Charles ud, fordi han var brutal overfor mig, gjorde De ikke? De ofrede Dem for mig, for Charles vilde naar alt kommer til alt, til Slut have . . .“ hun standsede ved den pludselige Forandring i Bills Ansigt.

„Jane, du — vi har efterhaanden faaet det hele ordnet, har vi ikke? Det har været det bedste Kompagniskab, man kunde tænke sig. Kan vi — kunde Du ikke tænke dig at fortsætte . . .“

Hans Stemme dæmpedes, og der blev en kort Pavse, saa lagde Jane sit Hoved ind til hans Bryst og sagde:

„Jo, Bill, det tror jeg!“

Johanne Hansens

Victualieforretning

anbefaler
hiemmelvet Fars, Medisterpølse, Lungepølse, Sylte, Leverpostej, Fersk, saltet og røget Flæsk.

Lindeplads, Allinge, Tlf. 43.

Udsalg fra Slagteriet

Kender De Østbornholm?

Ugeblad og Annoncetidende for søndre og østre Herreder

Oplag 3500 Eksp.
Læses i alle Hjem
Billig Annoncepris

Egner sig derfor bedst for Avertering.

Varde Hjemmesko.

Stort Udvalg. Billige Priser.

C. Larsen, Skotejlsforretning, All.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs. Opsigelse	4,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassevilkaar	4 -
Folio	2 -
i Forsørgelsesafdelingen	3,6 -
hvortil Præmie, hidtil	2,4 -

Slagteriets Udsalg, Allinge.

Friske Varer Onsdag og Fredag.

Fersk Flæsk, Karbonade, Mørbrad, Medisterpølse, Fars, Bayerske Pølser, Knæpølser

Lungepølse og Sylte, hjemmesmeltet Fedt, Forskelligt Paalæg.

Dina Sorensen, Tlf. 38.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler, Dokumentskrivning, Dødsbobehandling m. v.

Kontor i Allinge: (Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).

Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Aktieselskabet Hasle Bank

modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Terminydelse til Kredittoreninger, ordner Kreditlaan m. m.

Dame-Overtræksstøvler
Stort Udvalg, Smaa Priser.
C. Larsens Skotejlsforretning.